

Uchwała Nr 51/VII/2007

Uchwała w sprawie przyjęcia do realizacji Lokalnego Programu Opieki nad Dzieckiem i Rodziną w latach 2007 – 2011.

UCHWAŁA Nr 51/VII/2007

RADY POWIATU W OTWOCKU z dnia 31 maja 2007 r.

w sprawie przyjęcia do realizacji Lokalnego Programu Opieki nad Dzieckiem i Rodziną w latach 2007 – 2011.

Na podstawie art. 12 pkt. 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jednolity Dz.U. Nr 142, poz. 1592 z 2001 r. z późn. zm.) w związku z art. 19 pkt 16 oraz art. 112 ust.1 i 13 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. Nr 64, poz. 593 z 2004 r. z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się do realizacji Lokalny Program Opieki nad Dzieckiem i Rodziną w latach 2007 – 2011 stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu.

§ 3.

Uchwała podlega podaniu do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń oraz zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Otwocku.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia, z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2007 r.

Załącznik
do uchwały Nr 51/VII/2007
Rady Powiatu w Otwocku
z dnia 31 maja 2007 r.

Przebudowa lokalnego systemu pomocy dziecku i rodzinie w Powiecie Otwockim zakłada rozwiązania o charakterze interdyscyplinarnym. Punktem wyjścia jest analiza istniejących zasobów i kompetencji, analiza problemów w zakresie funkcjonowania rodzin na terenie Powiatu Otwockiego oraz ocena dotychczasowych rozwiązań i projektów realizowanych przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie.

Cele strategiczne :

Wspieranie rodziny w wypełnianiu jej podstawowych funkcji. Autonomia rodziny. Praca z rodziną dziecka jako podstawowa forma pomocy i opieki. Odbudowanie funkcji opiekuńczo-wychowawczych rodziny wobec dziecka. Poradnictwo rodzinne, praca socjalna, pomoc psychologiczna, terapeutyczna, prawna, interwencja kryzysowa.

Praca z rodziną w środowisku – placówki wsparcia dziennego.

Rozbudowa rodzinnych form opieki - rodziny zastępcze, rodzinne domy dziecka, pogotowia rodzinne, zawodowe niespokrewnione z dzieckiem specjalistyczne rodziny zastępcze.

Zastępowanie instytucjonalnych form opieki nad dzieckiem świadczonej w domach dziecka – formami realizowanymi w rodzinnych domach dziecka i zawodowych rodzinach zastępczych.

Cele operacyjne:

1. Wspieranie i tworzenie instytucji świadczących profesjonalną pomoc rodzinie w zakresie poradnictwa, terapii, pracy socjalnej i pomocy prawnej. Pomoc rodzinie oparta o interdyscyplinarną diagnozę oraz plan pracy opracowany przez specjalistów.

2. Wczesna interwencja - zanim skala problemów uniemożliwi pomoc rodzinie; krótkoterminowa interwencja – żeby nie uzależniać rodziny od pomocy; interdyscyplinarna interwencja.

3. Doskonalenie zawodowe kadry pomocy społecznej z terenu powiatu.

4. Przygotowanie i realizacja programów psychoprofilaktycznych.

5. Systematyczne monitorowanie losów dziecka umieszczonego poza domem i praca socjalna z jego rodziną.

6. Dostosowanie placówek opiekuńczo-wychowawczych do obowiązujących standardów opieki i wychowania – Dom Dziecka nr 14 w Otwocku – 30 miejsc socjalizacyjnych (jest 36); Ośrodek Wsparcia Dziecka i Rodziny w Józefowie – 30 miejsc socjalizacyjnych, 6 - interwencyjnych, 15 - wsparcia dziennego (jest 50 socjalizacyjnych) - Domu Dziecka - Integracyjnego Centrum Opieki i Wychowania „13” w Otwocku przy ul. Komunardów do 30 miejsc (jest 55).

7. Utworzenie rodzinnych domów dziecka oraz mieszkań dla dzieci jako alternatywnej formy opieki dla dzieci pozbawionych opieki rodziców.

8. Przekształcenie Ogniska Wychowawczego „Świder” w specjalistyczną placówkę wsparcia dziennego z rozbudowaną bazą sportową i rekreacyjną realizującą szeroki program profilaktyczno - korekcyjny dla dzieci i młodzieży zagrożonych wykluczeniem społecznym.

9. Organizacja mieszkań chronionych i rotacyjnych dla usamodzielnianych wychowanków opuszczających rodziny zastępcze i placówki opiekuńczo-wychowawcze. Kompleksowe przygotowanie do samodzielności dzieci które nie mogły wychowywać się w rodzinie.

10. Aktywne i dynamiczne promowanie rodzinnej opieki zastępczej przy jednoczesnym wsparciu rodzin już istniejących.

11. Świadczenie opieki interwencyjnej niemowlętom i małym dzieciom do 7 roku życia wyłącznie przez pogotowia rodzinne i rodzinne domy dziecka.

12. Zbudowanie w powiecie skutecznego i spójnego systemu pomocy dzieciom krzywdzonym.

Priorytety:

1. Kompleksowa opieka nad rodziną wielodzietną o niskim statusie materialnym jako szczególnie zagrożoną wykluczeniem społecznym i marginalizacją.
2. Wsparcie środowiskowe i opieka nad rodzinami w których występuje problem niepełnosprawności.
3. System opieki nad dzieckiem i rodzina powinien mieć charakter partnerski skupiający wszystkie instytucje działające na rzecz dziecka i rodziny w powiecie ze szczególny uwzględnieniem organizacji pozarządowych o uznanej i wiarygodnej pozycji – współpraca pomiędzy jednostkami jest oparta o wspólnie wypracowane procedury.

Obszary działań w ramach przebudowanego systemu:

1. Obszar profilaktyki:
 - organizacja czasu wolnego
 - kształtowanie i rozwijanie zainteresowań
 - tworzenie i wdrażanie programów psychoedukacyjnych
 - pedagogizacja rodziców
 - profilaktyka uzależnień
2. Obszar działań wspierających – korekcyjnych:
 - umiejętności wychowawcze
 - pomoc w rozwiązywaniu problemów
 - programy edukacyjno-korekcyjne dla sprawców i ofiar przemocy w rodzinie
3. Obszar działań interwencyjnych:
 - przeciwdziałanie przemocy w rodzinie
 - organizacja systemu pomocy dziecku krzywdzonemu

Standardy przebudowanego systemu:

1. Podmiotowość dziecka jest podstawową zasadą udzielania pomocy rodzinie.
2. Głównym celem umieszczenia dziecka poza rodziną powinno być doprowadzenie do sytuacji umożliwiającej powrót dziecka do rodziny naturalnej.
3. Dziecko jest podmiotem wymagającym szczególnej pomocy i ochrony ze względu na swoją niedojrzałość psychiczną i fizyczną.
4. Dzieci przebywające poza rodziną naturalną powinny być umieszczane przede wszystkim w rodzinnych formach opieki zastępczej.
5. Powiat zapewnia opiekę dzieciom pozbawionym opieki rodziców przede wszystkim na swoim terenie.
6. Bliżej dziecka – najlepiej w rodzinie, wcześniej – zanim narosną problemy, krócej - aby nie zdejmować odpowiedzialności z rodziców, taniej i efektywniej- poprzestając na formie adekwatnej do potrzeb przy wykorzystaniu kompetencji wielu specjalistów, bez zbędnego wykorzystywania opieki instytucjonalnej-całkowitej.
7. Skierowanie dziecka do domu dziecka następuje po wyczerpaniu możliwości pomocy rodzinie oraz zapewnieniu opieki w rodzinnych formach.
8. Usamodzielnienie zarówno rodziny jak i wychowanka jest celem każdego pomagania i stanowi najostrejsze kryterium oceny skuteczności działań pomocowych.